

(πίνακας 15)
Λένα Ζαχαριά

Εις μνήμην πατρός Νικοδήμου

Καλότυχε Νικόδημε, που ταπεινά αφήκες
του κάμπου όλα τα καλά και στο βουνό ευρήκες
την ησυχία στη ζωή, το δρόμο προς τα ύψη
την ανθρωπιά στα έλατα, στην όμορφη τη φύση..!

Μακριά 'π' του κόσμου τη βοή, ευρήκες τη γαλήνη
και στις πανσέληνες βραδιές, κροκάτη η σελήνη
σου 'στελνε όνειρα γλυκά, λόγια του Παραδείσου
και άγγελοι ψιθυριστά, σου έλεγαν, κοιμήσου!

Δεν μίσησες και άφησες το πνεύμα του ανθρώπου
αλλά την ύλη τη φθαρτή, την πρόσκαιρη του τόπου.
Προτίμησες λίγα φτωχά, θαμπά, λαδιού καντήλια
Παρά της νιότης τα χρυσά και αργυρά στολίδια..!

Έφυγες απ' τον κόσμο αυτό κι όλα ζητούν εσένα.
Περιμένουν όλα σιωπηλά και μένουν λυπημένα..
Σήμερα όσοι σ' ήξεραν, όλοι για σε μιλάνε
και όσοι δεν σε γνώρισαν, όλοι για σε ρωτάνε!

Ο τάφος σου μοσχοβολά απ' το αγνό κεράκι
και σ' όλα μέσα στην αυλή σκορπίζει τ' αεράκι
του ύπνου σου τα όνειρα, τη ζωντανή μορφή σου
και στη σιωπή, την άγια κι ολόλευκη ψυχή σου!

B. Γ. Βλαχάκος

(ΩΔΗ Α! ΦΩΤΕΙΝΑ ΚΥΜΑΤΑ)